

PRIMIERO-ORIENTEERING 5 DAYS OF DOLOMITES

Je 4.7.2009 pozdě odpoledne, marně se snažím dostat do Děčína, kde mě má vyzvednout Vláďa Nehasil. Nádraží je po přivalových deštích vytopené, blesk udeřil do rozvodny, takže vlaky nejedou a nebudou. Asi po hodinovém čekání přijíždí rychlík na Prahu, měním plán a volám Vláďovi, že budu čekat v Holešovicích. Přes menší problémy nasedám do auta, ve kterém už sedí Zuzka, malá Verča a Šárka Folprechtová. V Berouně nabíráme Lucku Mezníkovou a jsme kompletní.

Noční přejezd má své výhody dálnice není tolik přeplněná a cesta rychleji ubíhá. Na Brenneru nás kontrolují karabinieri, protože v Itálii probíhá summit G8, a pak už v pohodě projíždíme Bolzano a odbočujeme na Passo di Costalunga, kde kolem 3:30 bivakujeme. Ráno je slunečné a poměrně chladné. Po snídani vyrážíme na menší trekking k Rotwand Hütte.

Jsem obezřetný, protože i lehká túra s Vláďou se může změnit v boj o přežití. Asi po hodině chůze se ocitáme před chatou ve výšce kolem 2250m a kocháme se výhledy na okolní štíty. Přes menší protesty pokračujeme traversem pod stěnami k Rif. Roda di Vael, kde si dávám vrcholové pivo. Lucka se Šárkou sestupují dolů do sedla a my zdoláváme chodákem menší skalku, kde se fotíme. Po rychlém sestupu vaříme oběd a silnou kávu. Odjíždíme. Zdoláváme několik průsmyků a nyní nás čeká pověstné stoupání na Passo Role .

V Primeru čekáme na příjezd dalších účastníků. Prezentace se ujímá Radim Klusáček, kterému italský jazyk nedělá žádné problémy a vyřizuje veškeré formality. Jdeme se ubytovat, nevýhodou je, že naše apartmány jsou daleko od sebe. Bydlím společně s Nehasilovými, Průchovými a s Radimem kousek od centra. Jarda Hradecký, Peka, mladej Peka, Kořen a Čert s holkama bydlí asi 2 km od centra, kde bydleli Pavlovcovi se mi nepodařilo zjistit.

1.etapa: Centrum Imér je zároveň centrem MS juniorů ve sprintu.

Na start jdeme asi 50minut do kopce v dešti. Využíváme možnosti tréninku a obíháme pár kontrol v blízkosti startu. Připomíná mi to terény kolem Jablonce. Kategorie H40 má parametry 6,5 km/270m převýšení, přesto se mi zdá, že běžím stále do kopce. Na atletickém úseku po asfaltce mě přebíhá Martina Dočkalová a pak konečně běžím z kopce, následuje dlouhý travers a smyčka kontrol u cíle a mám to za sebou. Udělal jsem jen jednu chybu na postupu, jinak jsem běžel čistě. Porážím o deset vteřin Járu Hradeckého a Pavel Dikoš mi to dává asi 50 vteřin. Peka zůstal pozadu asi o deset minut. Nejrychleji z Čechů běžel H40 Karel Pilař, vyhrál Allan Mogenssen. Kategorie WE a M20 mají stejnou trať a zajímavý souboj mezi s sebou svádějí Ivča s Kořenem.

Odpoledne jdeme fandit na tribunu našim juniorům.

Ve sprintu získáváme dvě stříbrné medaile zásluhou Terky Novotné a Miloše Nikodýma. Večer si vychutnáváme ceremoniál- předávání medailí s českou účastí.

2.Etapa: Centrum Passo Role, dějiště MS juniorů v longu. My závodíme na druhé straně silnice v nadm. výšce okolo 2000m. Cíl máme společný, sběrná kontrola a doběh je jiný. Počasí zatím přeje, ale hustá mlha, která se valí z údolí nahoru neslibuje nic dobrého. Start je na velké louce pod vrcholy Cimon della Pala 3184m a Cima della Vezzena 3192m, na který vede nádherná těžká zajištěná cesta, kterou jsem měl v plánu. Závodníci, kteří jdou brzy na start mají výhodu, my ještě nevíme co nás čeká. Během půl hodiny mlha zahalila celé Passo Role, viditelnost se rapidně zmenšila ve vzduchu cítím vlhko a nedaleko zahřmělo. Startuji a rychle pádím na 1. kontrolu abych unikl blížící se bouři a nebyl hromosvodem. Alpská louka, je plná mělkých údolíček zarostlých vřesem na svazích se objevují klečové porosty. Další kontroly jsou v lese, střední část trati mi připomíná Skandinávii, terén je orientačně velmi hezký, když přibíhám na občerstvovačku spustil se silný déšť a blesky a hromy duní kolem. Poslední část trati vede do kopce a postupy po louce mezi remízy a údolíčky, která se mění v bahenní lázeň jsou velkým zážitkem. Naprosto vyčerpaný, mokrý ale spokojený se ocitám ve velkém stanu, kde máme zabranou velkou lavici. Jarda už je v suchu a běžel dobře dal mi desítku, já jsem chyboval a etapa se mi moc nepovedla. Před startem jsme se snažili Járu znervóznit-on je velkým fanouškem Tour de France. Ivča na něj vyrukovala s poplašnou správou, že Kreuzingera odvolali z Tour za doping. Jenže Járu jen tak nic nerozhází, svoje první 5ti denní (Jičín) vyhrál v 17 letech, aby se uklidnil před poslední etapou, vyrazil ještě s několika adolescenty na místní diskotéku, kde nechal zahrát píseň pro tvrdé borce ze Severních Čech. Ráno pak málem nenastoupil na etapu, protože mu přes noc někdo ukradl trenýrky, ale i přes tento handicap dokázal cenné vítězství uhájit. Mistrem světa v longu se stali Bergman (SWE) a Bobach (DEN). Z našich juniorů, si na těžké trati MS nejlépe vedli Mětěj Klusáček (7) a Věra Mádlová (10).

Po druhé etapě máme den odpočinku a společně s Průchovými vyrážíme lanovkou na Passo Rosseta, zdoláváme vrchol Rossety, na který míří davy turistů, většinou orientááků. Náhorní plošina Alto Piano Pale di san Martino je pokryta vrstvou rozbředlého firnu. Slézáme z vrcholu k chatě Rifugio Pradiali, kde potkáváme Libora Zřídka veselého s repre. Po málem výšlapu v okolí chaty jedeme lanovkou zpátky do San Martino di Castroza. Vlád'a Nehasil s rodinou a s Radimem Klusáčkem jdou na hřeben Tognazza z Passo Role na opačné straně údolí. Nacházejí zde odjištěnou stěnkou a tak se věnují lezení. Vlád'a je velmi dobrý lezec na písku. V Labáku na začátku 90let udělal řadu těžkých přelezů a cest s obtížností Xa. Má základy z gymnastiky a také geny po svém otci, který reprezentoval ČSSR na olympiádě právě v gymnastice. Večer přichází Pavel Dikoš a to je znamení, že přijde bouřka nebo liják. Odcházíme s Radimem a s Pavlem do nedalekého baru, kde popijíme červené Marzemino. Radim si dává ještě kafe, ale pak už platíme a rychle míříme domů, protože začíná přívalový deštík

3.etapa- centrum San Martino di Castroza. Startujeme odpoledne po juniorech, kteří mají kvalifikaci v middle. Opět vydatně prší. Úkryt nacházíme v prostorné hale, kde je bufáč a velká horolezecká stěna. Potěšilo nás, že všichni junioři postoupili do zítřejšího finále. Na start je to opět daleko a do kopce pod skalnatými štíty Cima di Ball (feráta del Velo) Po náročných dvou etapách nás čeká sprint. Na první kontrolu je prudký seběh skalnatým terénem a brod přes horskou bystřinu. Druhá kontrola je dávačka, ale na třetí je postup terénem mezi kupami a skalkami v nepříjemném podrostu. Dá se to jít i vrchem nebo spodem. Vybral jsem si třetí možnost a na kontrolu v pohodě doklusávám po cestě z které odbíhají závodníci. Následuje dlouhý travers mezi vápencovými skalkami a velmi dlouhý přeběh údolí (opět s brozením), na kterém nejde nic vymyslet jen pořad běžet. Poslední

kontroly u cíle vyžadují pevné soustředění na mapu. Množství vápencových skalek a kamenů vyžaduje přesnou četbu mapy. Závěrečný doběh je bahenní dobrodružství s přeskokem přes Taxis.

4. etapa- opět San Martino di Castroza, běžíme na opačné straně údolí. Junioři už to mají za sebou vyhráli Taivainen (FIN) a Alexandersson (SWE). Z našich si nejlépe vedli (11) Petrželová a (9) Klusáček. Startuji za Pekou a za mnou jde Jarda, který zkrácené tratě umí. Už při postupu na první kontrolu bylo jasné, že nás čeká mapařina a žádná kontrola nebude zadarmo. Hodně kontrol a náročné postupy i možnost volby postupů musely nadchnout každého orientáka. V poslední části závodu jsem doběhl Peku a hned za mnou se zjevil Jára. Jdeme společně. Závěrečné kontroly jsou ve skalnatém terénu okolí druhé kontroly před sběrkou, pročešává rojnice běžců. Jámu mezi skalkami nacházíme asi po 3 minutách, potom máme znovu kontrolu ve skalnatém terénu. Na sběrku je to atletika po cestě, kterou vzápětí střídá velmi těžký doběh po podmáčené, rozbahněné louce. V cíli jsem se málem poblil.

5. Etapa

Centrum údolí Val Canali. Na poslední etapu platí pro všechny závodníky kyvadlová doprava autobusem. Louka na shromaždišti je připravená pro závod štafet je zde i několik diváckých úseků. Je slunečné počasí a start je to opět daleko. Nádherné jsou skalní věže Cimerla 2587m i horská tůň kousek od cíle. Jestliže 4. etapa byla mapařina, dnes je to běžák do kopce a z kopce. Poslední kontroly před sběrkou jsou dlouhé přeběhy po louce. V celkových výsledcích jsme statečně bojovali se severskou nadvládou. V nabité konkurenci zvučných jmen jsme se neztratili. Vynikající výkon předvedla Petra Pavlovcová, která si doběhla pro druhé místo, její výkon v první etapě ovlivnil noční přejezd z juniorského MS v Srbsku.

Po doběhu jdeme fandit juniorům. Stavitel postavil dva divácké úseky a přehledný byl i úsek do cíle s předávkou. Štafety mají vždy skvělou atmosféru, bylo zde hodně Švýcarů, kteří rozzvonili své pověstné zvonce. Velmi dramatický byl závod mužů, když se na druhém diváckém úseku objevil Gustav Bergman (SWE) a Martin Hubmann (CH) bylo jasné, že si ti rozdají mezi sebou. Já jsem věřil Švýcarovi, ale nakonec první doběhl Bergman. Naši junioři doběhli (8) a juniorky obsadili hezké páté místo. Děkuji Pekovi, že se mu podařilo zorganizovat skvělý zájezd na skvělou akci. Bylo to fakt dobrý.